

FOR Freedom AND Justice

Antonia Pavlic 7-8-8
7019 - 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN-HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 1

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, JANUARY 2, 1969

STEV. LXVII - VOL. LXVII

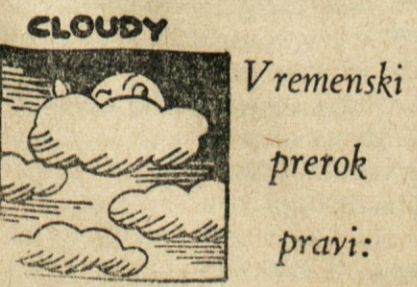
Novi grobovi

Mary Crnjak
V torek zjutraj je v Polyclinic bolnišnici umrla Mary Crnjak s 1039 E. 68 St., stara 80 let, rojena v Bjelovaru, od koder je prišla pred 56 leti. Mož Matthew je umrl v l. 1953. Tukaj zapuša sinova Mattheva in Josepha, hčeri Mary Cira in Roso Greenwald, 7 vnukov in 9 pravnukov. Bila je članica Holy Rosary pri Sv. Pavlu. Pogreb bo v petek zjutraj ob 8.30 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na E. 40 St. ob devetih, nato na pokopališče Kalvarija.

Jože Lekan St.
V torek popoldne je doma umrl Jože Lekan st. s 6700 Schaefer Ave., star 71 let, rojen v Ljubljani, od koder je prišel v ZDA l. 1950. Do upokojitve je delal pri W. S. Tyler Co. Tukaj zapuša ženo Ljudmilo, rojena Bajd, doma iz Ljubljane, sina Jožeta ml., hčere Ljudmilo Roesmann, Marijo Jenko in Anuško Lekan in 12 vnukov. Umrl v starem kraju so sestre Fani, Pavla in Mimi ter brat Lojze. Bil je član Baragovega Doma. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 8.30 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na pokopališče All Souls. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob dveh.

Brez vode načrti niso izvedljivi

SAIGON, J. Viet. — Ameriške oborožene sile so zgradile v Cam Ranh zalivu svoje največje oporišče v Aziji z odličnim pristaniščem in obsežnim letališčem. Računali so, da bodo vse to področje po končani vojni spremenili v obsežni industrijski predel, ki naj bi pospešil razvoj gospodarstva Južnega Vietnama. Zdi se, da bodo vsi ti načrti šli po vodi, ker ni v okolici mogoče dobiti dovolj sveže vode. Vsa dosedanja stikanja in vrtnanja za njo so ostala brez pravega uspeha.

Delno oblačno, mrzlo z naletavanjem snega. Najvišja temperatura okoli 20.

Severni Vietnamci se pripravljajo na umik?

SAIGON, J. Viet. — Ameriška izvidniška letala so dognala, da so začeli rdeči graditi onstran meje v Kambodži prave vojašnice stalne vrste, v katerih vsako bi bilo mogoče spraviti do 1000 vojakov. Doslej so bile severnovietnamske čete nameščene v začasnih, na hitro roko zgrajenih kočah in utah. Severni Vietnamci se bodo torej umaknili iz Južnega Vietnama, toda le nekaj milj na onstran meje v Kambodžo, od koder bodo lahko v nekaj urah najzaj v Južnem Vietnamu, če bo potreba, med tem ko bodo ameriške čete odšle domov, 10,000 milj daleč!

Hickel bo imel sitnosti s Kongresom

WASHINGTON, D.C. — Guv. Walter J. Hickel iz Aljaskе, ki ga je Nixon izbral za notranjega tajnika v novi administraciji, bo imel v Kongresu precej težav, predno bo potrjen. Sen. W. Proxmire in več drugih članov Kongresa je v skrbeh zaradi posebnega odnosa, ki ga ima guv. W. J. Hickel z družbami, ki stikajo za oljem in plinom v Aljaski ter tega izkoriščajo. W. J. Hickel bi imel kot notranji tajnik posla z vprašanji in odločitvami, ki bi imele močan vpliv na delo in uspehe teh družb. Te morejo uspešno poslovati le, če cena surovega olja ostane pri \$3 za sod. To je možno le, če ZDA zapro svoje meje uvozu olja iz tujine, ki ga je mogoče dobiti za okoli \$1.75 za sod postavljenega v ZDA.

Kongresnik W. Mills bi rad nasledil McCormacka v Domu

WASHINGTON, D.C. — Sedanjí predsednik predstavnika doma McCormack je star že 77 let; je tudi že precej let na tem svojem mestu, ki se pa na njem po splošni sodbi ni obnesel. Tako vlada sedaj v predstavnikiškem domu prava oligarhija, ki jo sestavljajo načelniki rednih Domovih odborov in komisij. To so pa večinoma stari konservativni južni demokratje. S tem stanjem niso zadovoljni mlajši demokratje in poskušajo vsako drugo leto, da bi se znebili McCormackovega režima. Zato se oglašajo vsako drugo leto tudi kandidiranje za to mesto. Kot prejšnja leta, ne bodo verjetno imeli sreče tudi letos. Načelniki odborov in komisij bodo že poskrbeli, da bo McCormack zmagal tudi letos in ostal Domov predsednik. Med kandidate se je kar na tihem vrnil tudi znani kongresnik W. Mills, načelnik odbora za sredstva in načine in kot tak določa našo davčno politiko. Zato je njegovo ime tako dobro znano v političnih krogih. Ni pa povsod dobro zapisano. Mills je sicer spre-

Davčna naklada ostane

Podaljšanje 10-odstotne davčne naklade je vključeno v predlog zveznega proračuna za leto 1969-1970. WASHINGTON, D.C. — Tekom volivne borbe je kandidat Richard M. Nixon nekajkrat obljubil, da bo pustil davčno naklado s 30. junijem letos ugasniti. Obljuba dela dolg, ki ga je pa težko plačati. To spoznava sedaj tudi R. M. Nixon. Pokazalo se je, da v gibanju prevladuje strujstvo in da je že težko najti ideje, ki bi bile privlačne za pristase. Bil se je boj, kdo je bolj radikalen in kdo naj pride na vođilna mesta v glavnem odboru. Nekateri opazovalci mislijo, da je gibanje že zgubilo svojo udarno moč, ki jo je pokazalo spomladi na Columbia univerzi v New Yorku, pozneje pa v Chicagu na demokratiški konvenciji. Notranja trenja in spori so seveda ohromili udarnost gibanja, čeprav obstoja še zmeraj želja, pa tudi namen, da je treba javnost prebuditi le z neradi, nasilji, nemiri itd. SDS bi zato radi motili tudi Nixonovo invaguracijo, vendar niso bili na konvenciji vsi navdušeni za to idejo. Za nastop na invaguraciji se navdušuje tisto krilo SDS, ki bi rado napravilo iz SDS politično stranko. Morebitni nastop SDS na Nixonovi invaguraciji bo torej merilo v malem, kar noremo letos pričakovati od študentske levice te vrste.

Ko je on obljubljal opustitev davčne naklade, je obstajalo upanje, da bo mogoče vietnamsko vojskovanje omejiti že lani, če ne pa vsaj v začetku leta 1969. Tudi to upanje je šlo po vodi. Tako ni nobenega drugega izhoda, kot davčno naklado s koncem junija obnoviti vsaj za eno leto. Vsi gospodarski strokovnjaki so si edini, da je to nujno potrebno tako za zaviranje inflacije kot za kritje stroškov vojskovanja v Vietnamu, če naj ne pride v zveznem proračunu zopet do primanjkljaja, ki je v zadnjih letih tako ušodno vplival na kupno moč delarja doma in na njegovo trdnost v svetu. Na osnovi takega mišljenja strokovnjakov je tudi v predlog za zvezni proračun 1969-1970 vneseno podaljšanje sedanje davčne naklade za eno leto.

— Običajno steklo je prozorno od 90 do 95 odstotkov. Nič ni maral skrivati, da je prepričan, da bodo v takem slučaju rdeči zavladali v Južnem Vietnamu in napravili pokol svojih nasprotnikov, kot so to storili delno v Severnem Vietnamu, ko so se od tam umaknile francoske čete in so prevzeli rdeči oblast.

Francosko svarilo

WASHINGTON, D.C. — Francoski diplomat, ki pozna razmere v Vietnamu iz lastne skušnjave, je dejal, da bodo Južni Vietnamci na "ameriški vesti", če bodo Združene države pritiskale na Saigon, da bo pristal na vse, kar bodo rdeči zahtevali, da se le vojna konča. Nič ni maral skrivati, da je prepričan, da bodo v takem slučaju rdeči zavladali v Južnem Vietnamu in napravili pokol svojih nasprotnikov, kot so to storili delno v Severnem Vietnamu, ko so se od tam umaknile francoske čete in so prevzeli rdeči oblast.

Organizacija levičarskih SDS začela razpadati?

ANN HARBOR, Mich. — Zna na organizacija levičarskih študentov — SDS je imela te dni svojo letno konvencijo na univerzi Michigan v Ann Harbor. Nabralo se je tam okoli 700 delegatov, ki so zastopali gibanj po vsej deželi. Ze prve seje so pokazale, da vlada v vodstvu gibanja nestrpnost, ki je zapeljala vse debate v divjo polemiko. Pokazalo se je, da v gibanju prevladuje strujstvo in da je že težko najti ideje, ki bi bile privlačne za pristase. Bil se je boj, kdo je bolj radikalen in kdo naj pride na vođilna mesta v glavnem odboru. Nekateri opazovalci mislijo, da je gibanje že zgubilo svojo udarno moč, ki jo je pokazalo spomladi na Columbia univerzi v New Yorku, pozneje pa v Chicagu na demokratiški konvenciji. Notranja trenja in spori so seveda ohromili udarnost gibanja, čeprav obstoja še zmeraj želja, pa tudi namen, da je treba javnost prebuditi le z neradi, nasilji, nemiri itd. SDS bi zato radi motili tudi Nixonovo invaguracijo, vendar niso bili na konvenciji vsi navdušeni za to idejo. Za nastop na invaguraciji se navdušuje tisto krilo SDS, ki bi rado napravilo iz SDS politično stranko. Morebitni nastop SDS na Nixonovi invaguraciji bo torej merilo v malem, kar noremo letos pričakovati od študentske levice te vrste.

— Običajno steklo je prozorno od 90 do 95 odstotkov. Nič ni maral skrivati, da je prepričan, da bodo v takem slučaju rdeči zavladali v Južnem Vietnamu in napravili pokol svojih nasprotnikov, kot so to storili delno v Severnem Vietnamu, ko so se od tam umaknile francoske čete in so prevzeli rdeči oblast.

— Običajno steklo je prozorno od 90 do 95 odstotkov. Nič ni maral skrivati, da je prepričan, da bodo v takem slučaju rdeči zavladali v Južnem Vietnamu in napravili pokol svojih nasprotnikov, kot so to storili delno v Severnem Vietnamu, ko so se od tam umaknile francoske čete in so prevzeli rdeči oblast.

Francosko svarilo

WASHINGTON, D.C. — Francoski diplomat, ki pozna razmere v Vietnamu iz lastne skušnjave, je dejal, da bodo Južni Vietnamci na "ameriški vesti", če bodo Združene države pritiskale na Saigon, da bo pristal na vse, kar bodo rdeči zahtevali, da se le vojna konča. Nič ni maral skrivati, da je prepričan, da bodo v takem slučaju rdeči zavladali v Južnem Vietnamu in napravili pokol svojih nasprotnikov, kot so to storili delno v Severnem Vietnamu, ko so se od tam umaknile francoske čete in so prevzeli rdeči oblast.

Izrael je odklonil v ZN izrečeno obsodbo

Izrael je po v Varnostnem svetu sprejeti resoluciji z obsodbo njegovega napada na letališče pri Bejrutu izjavil, da je obsodba enostranska, ker obsoja Izrael, ne omenja pa stalnih arabskih terorističnih napadov, zato jo ne more priznati in jo odklanja. Sklep Varnostnega sveta kaže, da more Izrael računati le še sam na sebe, je dejal izraelski zastopnik hudo prizadet.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Varnostni svet je, kot je bilo napovedano, soglasno obsodil izraelski napad na bejrutsko letališče preteklo soboto, ga označil kot premišljen vojaški udar, ki je nevaren svetovnemu miru. Izrael je posvaril, da bo vsak bodoči podoben nastop ne le obsojen, ampak bodo obsodbi sledile tudi kazni. Resolucija Varnostnega sveta priznava Libanonu pravico do odškodnine. Resolucija je bila precej milejša od one, ki so jo predlagali zastopniki arabskih držav in jo je podpirala Sovjetska zveza. Kljub temu je zastopnik Izraela Yosef Tekosh resolucijo odklonil kot nasprotno osnovnemu načelu Združenih narodov o enakosti držav-članic.

Resolucija, ki so jo sprejeli soglasno po treh dneh razpravljanja in zakulisnega pregovarjanja, obsoja Izrael zaradi njegovega premišljenega napada na civilno letališče pri Bejrutu v Libanonu. Napad je kršitev obveznosti ustanovne listine ZN in kršitev določil resolucije o premirju med Izraelom in Arabci junija 1967. Resolucija trdi, da predstavlja napad nevarnost za mir. Izrael svari pred ponovitvijo takega napada, ki bo nujno prinesel sankcije proti Izraelu, Libanonu pa priznava pravico do odškodnine. Izraelski zastopnik Yosef Tekoah je po sprejemu resolucije v torek pripomnil, da bi bilo napačno smatrati glas ZDA kot glas proti Izraelu. Dejalo je, da se ZDA držé Lincolnevega načela odnosov do prijateljev. Kadar so prepričane, da imajo prijatelji prav, stoje trdno ob njih, kadar pa vidijo, da prijatelji nimajo prav, jim to povedo.

Ameriški zastopnik J. R. Wiggins je glasoval za resolucijo z obsodbo Izraela, pa je pri tem pripomnil, da bi bilo napačno smatrati glas ZDA kot glas proti Izraelu. Dejalo je, da se ZDA držé Lincolnevega načela odnosov do prijateljev. Kadar so prepričane, da imajo prijatelji prav, stoje trdno ob njih, kadar pa vidijo, da prijatelji nimajo prav, jim to povedo.

Iz Clevelanda in okolice

Raznašalca iščemo — Uprava Ameriške Domovine išče zanesljivega raznašalca za okolico Neff Rd., Marcella Rd., East Park Drive itd., starega nad 10 let. Prosimo kličite 431-0628 po deveti uri zjutraj.

Mestna uprava prosi — Mestna uprava prosi vse, ki imajo naravna božična drevesa, da ta po možnosti razsekajo in obrežejo ter jih taka položijo poleg smetnjakov, ker je nubliranje celih težavn.

Odbori za l. 1969 — Društvo sv. Ane št. 150 KSKJ ima za l. 1969 sledeči odbor: vodja Rev. Joseph Varga, predsed. Josephine Mulh, podpred. Frances Lindich, taj. Josephine Winter, 3555 E. 80 St.; blagaj. Antonija Debelak, zapis. Agnes Zagar; nadzornice: Frances Lindich, Helen Krofl in Anna Zbirowski; zastopnici za SND na 80. St.: Frances Lindich in Mary Filipovic; za SND na Maple Hts.: Anna Kresevic, zastopnici za Ohio KSKJ Boosters in mladinsko dejavnost: Josephine Winter in Alice Arko; za Federacijo Frances Lindich in Josephine Winter. Zdravnika dr. Perko in dr. J. Folin. — Seje so vsako tretjo nedeljo v mesecu ob l. uri i popoldne v SND na 80. cesti.

K molitvi — Člani Društva Najsv. Imena pri Sv. Vidu so vabljeni nočoj, v četrtek, ob sedmih v Zakraskov pogrebni zavod k molitvi za pok. Jožeta Lekana st.

V bolnici — Rev. Francis M. Baraga, častni župnik sv. Lovrenca, je v Cleveland Clinicu. Obiski niso dovoljeni. Vsem prijateljem se zahvaljuje za voščila za praznike in novo leto ter za pozdrave.

kopterje, tekla na čistino in jih prikladal, da so ga rešili. V ujetništvu je bil nad 5 let in domači niso vedeli, ali je živ ali mrtev, ker o njem ni bilo nobenega glasu.

Zadnje vesti

CHICAGO, Ill. — Od torke popoldne do danes zjutraj se je smrtno ponesrečilo na ameriških cestah 156 oseb, od tega 12 v Ohio. Napovedovali so, da bo v teh nesrečah v tem času število mrtvih doseglo 250, v Ohio 22. K manjšemu številu nesreče je pripomogel v precejšnji meri hud mraz, ki je zadržal dosti ljudi doma.

SAIGON, J. Viet. — V preteklem tednu je padlo v bojih v Južnem Vietnamu 113 ameriških vojakov, 1021 pa je bilo ranjenih. Južnovietnamske oborožene sile so imele v istem času 279 mrtvih, rdeči pa okoli 2,250, kot običajno v zadnjih tednih. — Danes zjutraj se je premirje, ki so ga rdeči odklicali za tri dni za Novo leto končalo. Zavezniske sile premirja niso priznale, vendar so bile vojaške operacije na splošno omejene. Rdeči so izpustili večeraj 3 ameriške vojne ujetnike na sestanku v bližini kambodžanske meje. Maj. J. N. Rowe, 31 let stari pripadnik posebnih sil (zelenih beret), ki so ga rdeči ujeli v oktobru 1963, je razorožil svojega stražarja, ko je slišal nad seboj ameriške heli-

MOSKVA, ZSSR. — Tu so objavili, da je nadzvočno potniško letalo TU144 izvedlo zadnji dan leta svoj prvi poskusni let. Ta se je menda odlično obnesel. Letalo bo predvidoma vključeno v redni promet koncem leta 1970. TU144 bo imelo povprečno brzino 1550 milj na uro in bo v njem prostora za 120-130 potnikov. Letelo bo z eno zalogo goriva lahko kvečjemu 4,030 milj. Angleži in Francozi grade podobno letalo Concorde, ki bi moralo že imeti za seboj prve poskusne polete, pa so bili ti odloženi na letošnji januar. ZDA imajo tudi v načrtu gradnjo nadzvočnega potniškega letala, toda to bo imelo brzino preko 1800 milj na uro in bo v njem prostora za nad 300 potnikov. Predvidoma ne bo gotovo za redni promet pred letom 1975.

HOLLYWOOD, Calif. — Včeraj so našli truplo 17 let stare Marine E. Habe, ki je izginila v ponedeljek. Sumili so, da je bila ugrabljena. Njen oče Hans Habe, se je od njene matere ločil in živi v Švici. Je znan časnikan in pisatelj. Njena mati je igralka Eloise Hardt.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 1 Thursday, Jan. 2, 1969

Kongresna vrata se odpirajo

To ni nič izrednega, saj se vsako leto 3. januarja začne formalno kongresno zasedanje. Pa vendar moramo iti 16 let nazaj, da naletimo na podobno politično stanje, kot ga imamo danes: l. 1952 je prišel v Belo hišo republikanski kandidat Eisenhower, v Kongresu je bila večina vsaj številčno v rokah demokratske stranke. Tudi takrat je v Kongresu obstojala znana konservativna koalicija, le da ni bila tako izdelana do podrobnosti, kot je danes. Res je dalje, da je velik del sedanjih članov Kongresa že takrat vdril in oblačil na Kapitolu.

Vendar je razlika med l. 1968 in 1952 velika, ogledati si je treba le vodilne osebnosti pred 15 leti in danes.

V Belo hišo je takrat prišel vojak, ki so mu morali šele vbrizgati simpatije do politike in ki je politiko ves čas pojmovl precej drugače kot profesionalni politiki. Sedaj bo prišel v Belo hišo poklicni politik, ki bo vsako vprašanje presojal v političnega vidika, največkrat kar z republikanskega. Kongres bo torej imel pred seboj poklicnega politika, ki ga pred 16 leti ni imel. Eisenhowerja je takrat obdajal ves sijaj zmagovitega vojaka: zmagal je najpreje na frontah, potem pa še z veliko večino v volivni borbi, torej dvakratni zmagovalc. Za senatorje in kongresnike pomeni to, da so morali preje veliko bolj paziti na Eisenhowerjeve besede in poteze, kot jim bo treba sedaj na Nixonove. Dajle: Eisenhower jim je bil tuj. Nixon je po živel par desetletij ali z njimi ali blizu njih, je torej "njihov" človek. To so na videz malenkosti, ki pa v Kongresu veliko pomenijo, tako učita zgodovina in tradicija.

Velike so spremembe tudi v vodilnih kongresnih osebnostih.

Pred 16 leti sta imela senat in predstavniški dom svoje gospodarje. V predstavniškem domu je modro vladal pokojni Rayburn, v senatu je pa spretno vodil politiko načelnik demokratske večine in poznejši predsednik L. B. Johnson. Oba sta bila že takrat preveč skušena politika, da bi butala z glavo ob zid. Zato sta skušala ugoditi Eisenhowerju, kjer je le bilo mogoče, republikance pa napadati le takrat, kadar so kazali vsi znaki, da je javnost na demokratski strani. V takih slučajih ni namreč Eisenhower nikoli branil republikanske stranke.

Tako je takrat vladalo v Kongresu med obema doma tako klasično sožitje in sodelovanje, da so ga spoštovali tudi predsedniki vseh kongresnih odborov in komisij, ki se niso zlepa podali pod tvoj vpliv. Vse to je takrat ustvarilo, recimo, simpatično ravnovesje političnih sil: ameriška politika ni silila ne na levo ne na desno, se ni prehitela, pa tudi ni dremala. Po korejski vojni smo uživali mir in imeli stabilno gospodarstvo brez večjih kriz. Danes je pa položaj drugačen.

Kongres je ostal brez vidnih voditeljev. Senat bi moral voditi senator Mansfield, predstavniški dom pa biti v rokah kongresnika McCormacka. Ne prvi ne drugi nista tak politični osebnosti, da bi uživali moralno avtoriteto pri svojih kolegih. V senatu se bo Mansfield moral naslanjati na republikanec Dirksena, ako bo hotel doseči, da zakonodajno delo ne bo zastajalo. Dirksenu so konservativni demokratski senatorji tudi hudo pri sreč, z njimi se ne bo rad zapletel v trenja. Povrh so ti senatorji še načelniki glavnih senatnih podoborov, torej dvakrat vplivni politiki. Mansfield bo mogoč "vladati" le v toliko, v kolikor se bo ravnal po željah Dirksenove konservativne skupine, obstoječe iz obeh taborov, republikanskega in demokratskega.

Nekoliko drugačen bo položaj v predstavniškem domu. Tam bo — kot vse kaže — McCormack ostal predsednik. Kot tak se bo oprl — kot se je že do sedaj, na zveze in prijateljstvo s konservativnimi demokrati, ki so predsedniki odborov in komisij. Ta zveza mu bo naklonila tudi simpatije konservativnih republikanskih kongresnikov. Tako bo obnovljena znana konservativna koalicija, ki se bo njeni volji pokoril McCormack, kot se je že dosedaj.

Naprednim demokratskim kongresnikom ni naravno všeč, da se McCormack drži na svojem mestu. Skušali ga bodo prekučniti, posebno srečo bi pa morali imeti, da bi se jim to posrečilo.

Ne bodo pa v novem Kongresu meje med strankama popolnoma zabrisane. Kongresniki morajo misliti na volitve l. 1970. Takrat bodo morali zagovarjati demokratsko politiko in ne kompromisarske s republikanci. Zato se bojem z republikanci ne bodo izogibali. Napredni demokratski kongresniki in konservativni republikanski si bodo torej stalno v lasih. To se bo pokazalo že v začetku zasedanja, ko bodo demokratije kot opozicija proti Beli hiši hoteli zvedeti, kaj vse bodo republikanci črtali iz še ne uzakonjene Johnsonove socialne politike. Boj za in proti demokratski socialni politiki se bo torej začel zelo zgodaj.

Prve tedne zasedanja Kongres imel druge posle.

Senatorji in kongresniki bodo morali deliti prazna mesta v odborih in komisijah. Mest ni veliko, apetitov pa. Zato se je zakulisni boj za mesta v teh kongresnih organih že začel, trajal bo tja do konca januarja. Dokler ne bo končan, se redno kongresno zakonodajno delo ne bo moglo začeti, kajti zanj so potrebni izvoljeni odbori, kjer se opravlja večina zakonodajnega postopanja. Veliko delovnega časa bo zato v januarju potekalo kar tjavendan. Pa tako je bilo še vsako drugo leto.

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Bo že kmalu leto, ko sem obljubil čitateljem Ameriške Domovine, da bom o priliki še kaj priobčil o nekdanjih hajdukih in o časih in dnevih, v katerih so hajduki kraljevali in sitnarili ter nadlegovali naše ljudi po Belokrajini in drugih krajih naše Dolenjske. Po drugih krajih pa drugi.

Valvazorjevi zapiski omenjajo med drugim Stari trg pri Poljanah. Tam okrog so rogovili hajduki še pred 150 leti. Še sredi 19. stoletja (do leti 1861) so Poljanci silno trpeli vsled roparskih napadov, o katerih so vedeli veliko pripovedovati.

Nekoč se je napovedalo 200 hajdukov. Napovedani čas je bil ves trg z bližnjimi vasmi prazen. Vse je zbežalo v goro nad Predgradom. Iz goščave so ljudje opazovali, kdaj se prikažejo roparji. Ob mraku pride res velika tropa roparjev v trg. Našli so vse prazno. Ko ugibljejo, kam bi bili tržani pobegnili, zažari na gori velika grmada. V kolobarju so stopali ljudje, oboroženi s kosami, okrog ognja. Strel za strelom se je oglašal z višav.

Hajduki so mislili, da gre nad nje oborožena vsa Poljanska dolina. Urno so se umakili preko Kolpe na Hrvaško. Begunci so se takoj med groznim vpitjem podali na svoje domove, veselji, da se jim je zvižaća tako dobro obnesla. Par trgovin v trgu in župnišče je bilo pred dogodkom že večkrat izropanih. Vse to so po bridkih doživljajih močno utrdili. Vsa okna so imela močna železna omrežja, vrata močno okovana, nad vsemi vrhovi so bile napravljene strelnice line. Glavna vrata v župnišče so še dolgo za tem nosila sledove hajduških napadov.

Leta 1805 so hajduki hudo gospodarili v župnišču. Vlom bi

se jim ne bil posrečil, da se ne bi dal starejši hlapec od hajdukov podkupiti. Hajduški zaupnik je bil celo domačin K. s Predgrada, ki je skrival hajduke in njih plene v svoji hiši. Njegov vohun in "hajduški poštar" je bil neki M., tako vedo povedati ustna izročila.

Neke viharni noči ni mogel mlajši župnikov hlapec spat zaradi zobobola. Tožil in ječal ni, da ne bi vzbudil svojega starejšega godrnjava in čemrikovega tovariša, s katerim sta spala v isti sobi. Kar zapazi, da je oni tiho vstal, skrli njegovo puško in šel s svojo prav tihoo pot na prestih v vežo. Hlapčiču se je zazdelo, da sliši na dvorišču šepetanje. Pogleda skozi okno in ker se je bliskalo, zagleda oboroženo trumo pred župniščem. Urno pobere skrito orožje in skoči za tovaršem, ki je že odklepal vežna vrata, zavil nad njim puško in ga pobije na tla. Ta hip pa se vsujejo roparji v župnišče in hlapčič omahne zaboden brez glasu. Nekaj tolovajev se je razšlo po spodnjih prostorih, drugi pa so hiteli po stopnicah do župnikovega in kaplanovega stanovanja. Župnik se je še za časa skrli v tajen, menda le njemu znan prostor. Tam je imel shranjene dragocenosti, cerkvene posode in denar. Kaplan pa je v svoji sobi dočakal roparje, češ, vzeti ni nimajo kaj, umorili me pa tudi ne bodo.

Ko roparji so dobili župnika, so drli h kaplanu, ki jih je mirno sprejel in jim očitil njih pregrešno početje. "Pridigsi prihrani za nedeljo, to ni za nas, gospod Anton!" so se drli nad njim. "Denar sem in povej nam, kje je debeli go spod in kje skriva denar. Večraj je potegnil precej drobiža, ki bo nam prav prišel. Le hitro!" Kaplan je vzel iz miznice predal z denarjem, rekoč: "Tukaj je moje imetje. Župnika si pa sami poiščite."

"Hoho, gospod Anton! Tako beraško reven pa vendar nisi. Le sezi še kam. Pa hitro!" Kaplan jim je zatrjeval, da nima ničesar več, toda mu niso verjeli so silili naprej vanj. Ko je harambaša videl, da ne bodo opravlili nič, je ukazal hajdukum, naj mu odščišnejo kos mesa. Ubogega duhovnika so ščipali s kleščami in ga suvali, a niti oglasil se ni. Hrabro je trpel grozno bolečine.

V zvoniku je med tem začelo biti plat zvona. Mežnar je bil prišel pred župnišče, ker je bilo treba iti k bolniku. Ko je čul, kake obiskovalce imajo v hiši, je stekel v zvonik in začel biti plat zvona. Kmalu je bil vse trg na nogah.

Roparji so vedeli, da bo ljudstvo srdito branilo svoja duhovnika in ker jih ni bilo veliko, zato so glavarjev klic: "Pustite to revno cerkveno miš! Za menoj!" odrinili iz župnišča na dvorišče. Kar zagrmijo puške. Začelo se je stokanje in ječanje. Roparji so izginiti v temno noč, ostalo je nekaj ranjenec, med katerimi so spoznali edinega domačina M., prej omenjenega vohana in "hajduškega poštarja". V družinski sobi pa so našli zvezano in zamašenimi ustmi hišno gospodinjico, oba hlapca pa sta bila mrtva.

Harambaša je bil iz hajduške družbe neki R. Klattel se je s svojo družbo večinoma po Kočevskem. Mnogo hudega je povzročil. Na njegovo glavo je bila razpisana visoka nagrada. Dolgo časa se je odtegoval rokam pravice in izvrševal nezaslišana grozodetstva. Slednjič sta ga našla dva drvarja, spečega v neki goščavi, omamljenega od preobile pijače. Zvezanega sta ga odpeljali v Poljanski grad. Spotoma je obljuboval vsakemu četrtino zlatnika, ako ga izpustita. Skušnjava ju ni premagala. Harambaša R. je bil obešen blizu Predgrada na hribu, ki se imenuje Vešenik. Ker je bilo poljansko ljudstvo na sumu, da je med njimi mnogo hajdukov, je vojaštvo na dan obešanja pritiralo na Vešenik vse odrasle moške Poljanke, da so bile priče harambašove kazni.

Pokrajina je bila zatem še tu in tam nadlegovana po hajdukih. To le nekaj iz Starega trga pri Poljanah. Koliko je še drugega in po drugih krajih! O priliki še kaj iz teh krajev.

— Da ne bom opisoval take slučaje samo iz naše Belokrajine, se mi zdi na mestu omeniti tudi še druge kraje. Niso take nadloge uživali samo Belokranjci. Zapiski o drugih krajih povedo, kako je trpela npr. Gorenjska od takih obiskov po rokovanjaih. Gori pod Kamniškimi planinami v Kokrski dolini so se dogajale čudne reči v časih rokovanjajev. V skritih in odročnih kotih Kokrske doline so imeli svojazavetiška rokovanjaje že v 17. stoletju in se tam skrivali ves čas tekot rokovanjaške nadloge. Tu je začel rokovanjaško življenje "Hudi Kljuec", kateremu je dal rokovanjaški "papež" svojo hčer za ženo, pa je pozneje spravil svojega tasta v roke oblasti in s tem na vislice. Pa o Kljuecu še pozneje kdaj drugokrat.

Kokrski dolina je bila rokovanjajev posebnost priljubljena tudi radi tega, ker so se od tam ob nevarnostih mogli naglo umakniti na Koroško, kjer se jim ni bilo bati kranjskih oblasti. Kadar so jim pa postala koroška tla prevroča, so se začasno pomaknili nazaj na Kranjsko.

Za Marije Terezije so rokovanjaje hudo rogovilili okrog Kamnika. O teh krajih bolj obširno enkrat prihodnjič.

Zgodovina teh dogodkov kaže, kako težke nadležnosti je moglo prenašati naše slovensko ljudstvo skoro po vseh krajih stare domovine. Preje take naloge, zdaj mu sedi na tilniku in hrbtu komunizem. Občudovati je močno voljo in odpornost naših ljudi, da ne podležejo in vztrajajo.

Citateljem Ameriške Domovine srečno novo leto.

Iz pisma od doma

CICERO, Ill. — Zadnje dni sem dobil pismo od doma, v katerem sporočajo, da je v decembru umrl v Zasipu pri Bledu Brsov Tone iz Zasipa, ki se ga domobranci s postojanke v Lescah in na Brezjah brez dvoma spominjajo. S svojimi konji jim je namreč vozil prtlljago, ko so se ob koncu vojne umikali na Koroško. On se je še maja vrnil domov v Slovenijo s konji vred. Ni se mu posebo dobro godilo. Postal je močno živčen. Dobili so ga mrtvega na tleh.

V Zasipu pri Bledu imajo dobrega župnika, ki je letos pripravil Miklavža kar v cerkvi, ko mu to ni bilo mogoče drugod. Pri tem mu je pomagal postojančelnik Bled-jezero Bertolinov Jabez iz Gorij. Ljudje so cerkev napolnili do zadnjega kota. Pri peljalo se je celo 13 avtobusov in preko 30 avtov z gosti iz bližine in daljne okolice. Župniku je Miklavž prinesel električni štedilnik, pa mu dodal še navadnega na drva, če bi slučajno ne bilo elektrike, kar se rado zgodi tedaj, ko je to najbolj nerodno. Vse to so župniku zbrali in kupili župljani, ki ga imajo radi.

Snega je bilo v decembru malo in so se mogli smučati le na Pokljuki in v Kranjski gori. Zima je že takoj v začetku pobrala tudi več domačinov. Sestra domobranskega vojne kurata Toneta Polde, ki je bil vrnjen in doma umorjen, še vedno joka za njim. Njegov brat France pa je padel pri partizanih, kamor so ga mobilizirali, ko so Nemci uničili partizansko gnezdo v Dražgošah.

Vsem rojakom in rojakinjam srečno novo leto!

Tone P.

Pred pidesetimi leti

EUCLID, O. — V uvodnem članku Ameriške Domovine 15. novembra lani smo med drugim brali tudi, da je italijanski predsednik Saragat prišel v Trst ob proslavi 50-letnice zmage italijanske vojske ob Pijavi. Kar nas je starejših, dobro vemo, da je v prvi svetovni vojni avstrijska premoč pognala italijansko vojsko daleč v notranost dežele do reke Pijave.

Nekako sredi leta 1918 so Avstriji zopet napravili veliko ofenzivo z željo, da bi prišli čez Pijavo in prodrali še naprej. Jaz sem bil takrat pri oddelku, kjer so zbirali, zdravili in oddajali konje naprej, kjer so jih potrebovali. Ker so naši računali, da bo pri omenjeni ofenzivi begalo veliko konj na naši strani Pijave, so poslali tja od našega oddelka poročnika kot vodjo in 20 vajakov, kateri bi lovili konje. Jaz sem bil poslan z njimi kot kuhar.

Dogodkov, ki sem jih doživel za Pijavo, sem se skozi 50 let mnogokrat spominjal in so mi še sedaj v živem spominu. Med avstrijskimi ujetniki so Italijani ustanovili neko slovensko ligo in kdor je pristopil k njej, so mu dali novo italijansko uniformo, ga oborožili in poslali z italijanskimi oddelki v boj proti Avstrijcem. Take tri legionarje so Avstriji ujeti in jih prignali v bližino, kjer sem imel kuhinjo. O dveh mi ni nič znano, eden pa je povedal, da je Čeh, da ima doma majhno urarsko obrt, da je oženjen in ima tri majhne otroke. V kratkem času so bili vsi trije obsojeni na smrt z obešenjem. Meni so se zelo smilili in drugi dan, ko sem ravno delil kosilo, so jih mimo kuhinje gnali v smrt. Takoj, ko sem razdelil kosilo, sem stekel na morišče, ki je bilo oddaljeno je par minut. Kraj je bil lep. Pri široki cesti je bila gostilna, ob cesti pa mnogo lepih jerbarjevih kostanjev. V treh so napravili vislice in obsojence obesili. Ko sem prišel na mesto, so bili že mrtvi, vendar so se še nekoliko majali. Pogled na njihove obraze je bil grozen in bili so mi dolgo pred

Tone s hriba

Rdeča krvna telesa

V krvi povprečnega človeka je 35 trilijonov rdečih krvnih teles.

oči. Tako so žalostno končali življenje daleč v tujini, gotovo pa v upanju, da bo njihova žrtve pripomogla k svobodi bodočih slovenskih rodov.

Isto popoldne je prišel k meni vodja našega oddelka. Poročnik mi ni bil osebno znan, ker je govoril vedno le nemško in me vprašal po slovensko nekoliko mešano s hrvaščino: "Povirk, kaj pa ti, ali si za bodočo Jugoslavijo ali si proti?" Priznati moram, da sem bil v veliki zadregi, ker sem mislil, da me izkuša in da če mi povem resnico, me lahko stane življenje, zato sem mu rekel, da nisem o tem poučen. Iz njegovih nadaljnjih besed sem spoznal, da je vnet Jugoslovan. Pohvalil je takratnega ljubljanskega škofa dr. A. B. Jegliča, zelo pa kritiziral nekega drugega škofa in rekel, da dela proti Jugoslaviji.

Preje omenjena ofenziva se je Avstrijcem ponesrečila in tako smo se po nekaj dneih odpeljali nazaj v Portogruaro k svojemu oddelku. Fronta pa je ostala na Pijavi do razpada Avstrogrške.

Takrat so bili še zelo redki avtomobili, ampak so vozili oskrbo s konji. Mi nismo nič vedeli za razpad, samo povelje smo dobili, da gremo z vso opremo nazaj proti avstrijski meji. Z umikom je bilo težko, ker so bile vedno polne ceste in večkrat so prileteli nad nas italijanski aeroplani in nas obstreljali s strojnicaми. Jaz, ki sem bil kuhar, sem v takem slučaju skočil za kuhinjo, katero je vlekle par konj. Tako sem srečno prišel do Trbiža, kjer se mi je posrečilo dobiti še zadnji vlak, ki je peljal na Jesenice in tako sem bil rešen pred italijanskim ujetništvom.

Ko smo bili preje malo iz mesta Portogruaro pri nekem velikem kmetu, je bila velika hiša, v kateri je živelo več družin. Do nas so bili vsi prijazni in tako sta naenkrat dve dekletki zapeli, da bodo dobili Italijani Trst in Gorico. Meni se je zdela to takrat nemogoče. Ko sem se pozneje večkrat spomnil na to, sem priznal, kako sta imeli prav in da niso dobili samo Trst in Gorico, ampak še veliko več. Kako je za nas Slovence prišlo do te žalostne usode, si nisem mogel nikdar dati pravega odgovora, samto vem, da ne z italijansko zmago.

Uredništvo, upravi, dopisnikom in čitateljem Ameriške Domovine želim blagoslovljeno novo leto 1969.

Vincenc Povirk

Slovinci iz Skandinavije?

V Trstu je izšla letos knjiga 'Skandinavska izvor Slovincov', delo Franca Jeze. Naprodaj je v Trstu, Gorici in Celovcu, v kratkem pa bo prišla prva pošiljka te knjige menda tudi v Cleveland.

Franc Jeza skuša v svoji knjigi dokazati, da naj bi bili Slovinci doma v Skandinaviji in se od tam v prazgodovini premaknili proti jugovzhodu in ob koncu antike na rob svoje današnje domovine, ki so jo začeli naseljevati koncem šestega stoletja, ko so odšli od tam Langobardi v Italijo.

Kdor se to zanimivo knjigo zanima, jo lahko naroči tudi neposredno pri pisatelju: Franc Jeza, Via di Prosecco 2, Opicina, Trieste, Italy. Knjiga stane \$5.

Kaj se je najprej pokazalo?

V šoli je učitelj priporočal učencem naj se ukvarjajo z vrtnarjo in naj potem v šoli poročajo o svojih uspehih. Mali Torček je pripovedoval, da je postavil dva zaboja zemlje na okno, ker doma nima vrta. V en zaboju je zasadil solato, v drugega pa špinačo.

"Nu," ga je vprašal učitelj, "in kaj se je najprej pokazalo?"

"Najprej se je pokazal stražnik," je žalostno povedal Torček. "In rekel, da moram odstraniti zaboja, da ne padeta komu na glavo."

Jerzy Żulawski:

NA SREBRNI OBLI

ROMAN

Peter je samo skomizgati z rane:

"Se i rej nas pobere, če bomo razsipali. Zavili se bomo v oče, pa ho!"

"Čemu smo zapustili kraj ob tečaju!" je tarnala Marta. "Tom mraza ne bo prenesel, saj je tako drobčen, ubog..."

"Ah, Tom!" je siknil Peter skozi zobe.

Ze takrat sem opazil, da je vsaka beseda o otroku hudo razdraži. To me je bolelo. Rad sem imel malega ljubkega dečka in hudo mi je bilo zaradi Marte. Strastno se je oklepala svojega sinka in Petrovo nenaklonjenost je bolešno občutila; večkrat sem videl, da se je ozrla vanj s pogledom, ki je bil v njeni očitek pomešan z nagonsko bojznijo. Opazil sem tudi, da Petru nikoli ni pustila otroka, dočim ga je meni rada zaupala, kadar je imela kak posel.

"Tom ni tu najvažnejša oseba," je mrmral Peter dalje. "in če bi tudi umrl..."

Marta je ponavadi molče prenašala podobne pripombe, zdaj pa je planila pokonci in s plamečimi očmi šla proti Petru.

"Poslušaj, ti!" je zagodila zamolklo. "Tom je tu najvažnejša oseba!" Ne, ne bo zmzrnill! Preje ubijem tebe in s tvojimi kostmi podkurim v peči!"

Pred Petrovimi očmi je blisnilo indijsko bodalce, ki mu je konica navadno kaljena v strupu. Dotlej nismo vedeli, kak o strašno orožje ima pri sebi.

Peter se je nehote umaknil. Sprva se je narejeno nasmihal, a v Malabarkinem obrazu je bila tako strašna groznja, da je pobledele in zaman skrival svojo zadrego...

Jaz pa sem se na ves glas prisiljeno zahototal, da bi poravnal vso zadevo.

"Marta se boji za svojega sinčka in konec!" sem vzkliknil. "Pojdi, Petrač, pa premisliva, kako se zavarujemo pred nočnim mrazom, da nam ne bo treba kuriti lastnih kesti!"

Moj načrt je bil kaj preprost. Izkopal sva veliko jamo, kamor smo zapeljali naš voz. Povrhu

smo ga pokrili s prstjo in listjem. Upali smo, da tako voz ne bo izgubil dosti na toploti in da se bo laže ogreval.

Sonce je že zašlo, ko sva končala delo. Vendar nam še ni bilo treba v voz, saj je bilo po dolgem dnevu ozračje še vedno toplo in milo. Večerna zarja je gorela nad ravnino, kjer so se lesketala le še srebrna, čarobna jezera...

Sedeli smo na griču nedaleč od voza, a beseda nam je zastajala v grlu. Zadnji dogodek se nas je silno dojmil. Po nekaterih brezpomembnih pripombah smo umolkli in tihoto je motil le šum bližnjih slapov in glas Marte, ki je otroku pela zategle, turbo indijske uspavanke.

Zamišljeno sem poslušal njeno pesem in strmel v jezero, ki je ugašalo v mraku... Tedaj me je zdrnil pridružen Petrov krič. Ozrl sem se vanj, on pa je pokazal z roko proti ravnini:

"Glej, glej!"

Tam spodaj je ugriznila narava čudovito sveleobno igro. Nebo se je stemnilo. Zemlja pa je žarela čezdalje bolj in v njeni luči so se po bregovih potoka jele užigati sinje iskre. Sprva jih je bilo razsejanih le malo, pozneje pa so trepetale vse okoli. Čez nekaj časa se je svetlikala vsa ravan, kakor bi bila posuta s sinjo meglico zvezd. Jezera so ležala po njej kakor črne zaplate.

Marta je nehala peti in je strmela z nama v nenavadni pojav.

Kasneje sem se uveril, da ta čarobna igra ni bila nič drugega kakor fosforescenca sočnih, dezelolistih rastlin, ki so rasle na okoli. Njihova notranjost se je bleščala kakor preperel les po naših gozdovih.

Lučce niso bile prižgane dolgo. Toliko da smo jih opazili, se že jele ugašati druga za drugo. Listi so se od mraza, ki je prišel z mrakom, zaprli in se pripravili za dvotedenski sen.

Legla je rosa. Zdaj smo morali končno tudi mi v svoje zatočišče.

Noč je bila mrzla, pa smo jo s svojo šoto dokaj dobro prestra. Iz voza nismo hodili niti za hip,

da nam toplota ne bi uhajala ven. Tudi skozi okno nismo videli ničesar, ker je bil ves voz, kakor sem že omenil, zakopan in pokrit. Ta dva tedna noči smo bili popolnoma odrezani od zunanje sveta.

Sele ko je naša ura kazala, da se bliža sončni vzhod, sem si upal ven. Da se obvarujem mraza, sem si nadel vrovalno obleko, ki mi je izvrstno služila s svojimi kakor stena debelimi podlogami. Ko sem bil zunaj, sem videl, da moja previdnost nikakor ni bila odveč.

Doline, ki je ležala pred mano, skoraj nisem več prepoznal. Čez in čez je bila pokrita z debelo snežno odejo, gladina jezer je izginila pod snegom. Dozdevalo se mi je, da me je nekdo posadil v sredo arktične pokrajine.

Vrnil sem se v voz in povedal, da za zdaj še ni mogoče ven. Tega se nismo preveč razveselili, posebno ker je šla naša šota že h koncu. Vso noč nismo toliko trpeli od mraza, kakor zdaj proti dnevu, pred nastopom "pomladi". Se tri dni smo jo morali čakati, seveda zemeljske dni, in, kar je bilo najhujše, proti koncu brez ognja. Toda po sedemdesetih urah boja z mrazom je sonce nazadnje zmagalo. Sneg je koptel in polnil struge, jezera so prestopila bregove, potoki so narasli in ko smo končno pomolili nos iz svojega zimskega brloga,

so se po vsej ravnini, prepojeni z vodo, odpirali ogromni listi vseh mogočih oblik; le vrhove gora je še pokrivala bela snežna odeja.

Dokler se okolica ni posušila, ni bilo misliti na odhod. S Petrom sva znova šla na lov za kurivom. Na enem najinih pohodov sva našle na globoko jamo, ki sva jo bila pred "zimo" izkopal v upanju, da najdeva tam šoto ali premog. Jamo je zvrhoma zalila voda. Jaz sem šel brezbržno mimo, Petru pa je bržčas padlo kaj nenavadnega v oči. Ustavil se je, in ko sem bil že nekaj korakov stran, sem zaslišal njegov glas:

"Jan!" je klical in mahal z roko. "Pridi vendar sem, poglej!"

Našel sem ga na kolenih kraj jame; z eno roko se je oprl ob tla, z drugo mi je dajal znamenja. Obraz, sklonjen nad jamo, mu je gorel od razburjenja.

"Kaj pa imaš?" sem vprašal. Namesto odgovora je zajel prgišče blatne, rumene vode in mi jo pomolil pod nos.

"Nafta!" je planilo iz mene, ko je udaril vame znani, ostri vonj.

Peter je zmagoslavno prikimal.

Da se prepričam, ali se ne motiva, sem pomočil žepni robec v tekočino in ga zažgal. Vzplamtel je v svetel, rdeč zubelj, ki sva zrla vanj kakor v plamenico pred vrati novega življenja.

Pohitela sva na vrat na nos k Marti s svojo veliko novico.

Odkritje vrelca nafte je bilo za nas neprecenljivega pomena. Zdaj smo mogli dalje proti jugu ali pa ostati tu, ne da bi se nam bilo bati mrzlih noči ali skrbeti, da ostanemo brez kuhane hrane. Precej časa sva porabila, da sva oskrbela kar se da veliko zalogo blagoslovljene tekočine. Izkopal sva še nekaj globokih jam in zajemala iz njih olje v naše posode, dokler se je le dalo. Do poldneva so bile polne.

Posvetovali smo se, kaj sedaj. Najbolj previdno bi bilo ostati tu v bližini petrolejskih vrelcev, vendar nas je preveč vabilo na jug, kjer je moralo biti morje, in po naših mislih ne posebno daleč. Za to ni govorila amo naša radovednost, marveč tudi verjetnost, da podnebje na obrežju ni tako spremenljivo, čeprav je bliže ravnini, ker nanj deluje morje. Konec koncev pa smo

imeli tako bogato zalogo goriva, da smo lahko tvegali tudi poskusno potovanje če bi bile tam na jugu za življenje neprikladne razmere, bi se pač vrnili nazaj k petrolejskim vrelcem, ki bi jih brez težave našli, vračajoč se ob potoku.

Naslednjo noč ali bolje "zimo" smo preživeli še v Dolini jezer, kakor smo krstili našo ravnino.

(Dalje prihodnjič)

Če še niste naročnik AMERIŠKE DOMOVINE, postanite še danes!

EUROPA TRAVEL SERVICE

759 East 185. Street, Cleveland, Ohio 44119

POTOVANJA V DOMOVINO in prihod SVOJCEV V AMERIKO PREVOZ Z LETALI IN LADJAMI PO VSEM SVETU

Vam točno po Vaših željah oksrbimo in uredimo najboljše zveze.

Poslujemo v našem domačem in tudi drugih evropskih jezikih. JEROME A. BRENTAR

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: ENdicott 1-9583

COLLINWOODSKI URAD

452 E. 152nd STREET

Tel.: IVanhoe 1-3118

Avtomobilni in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN CRK

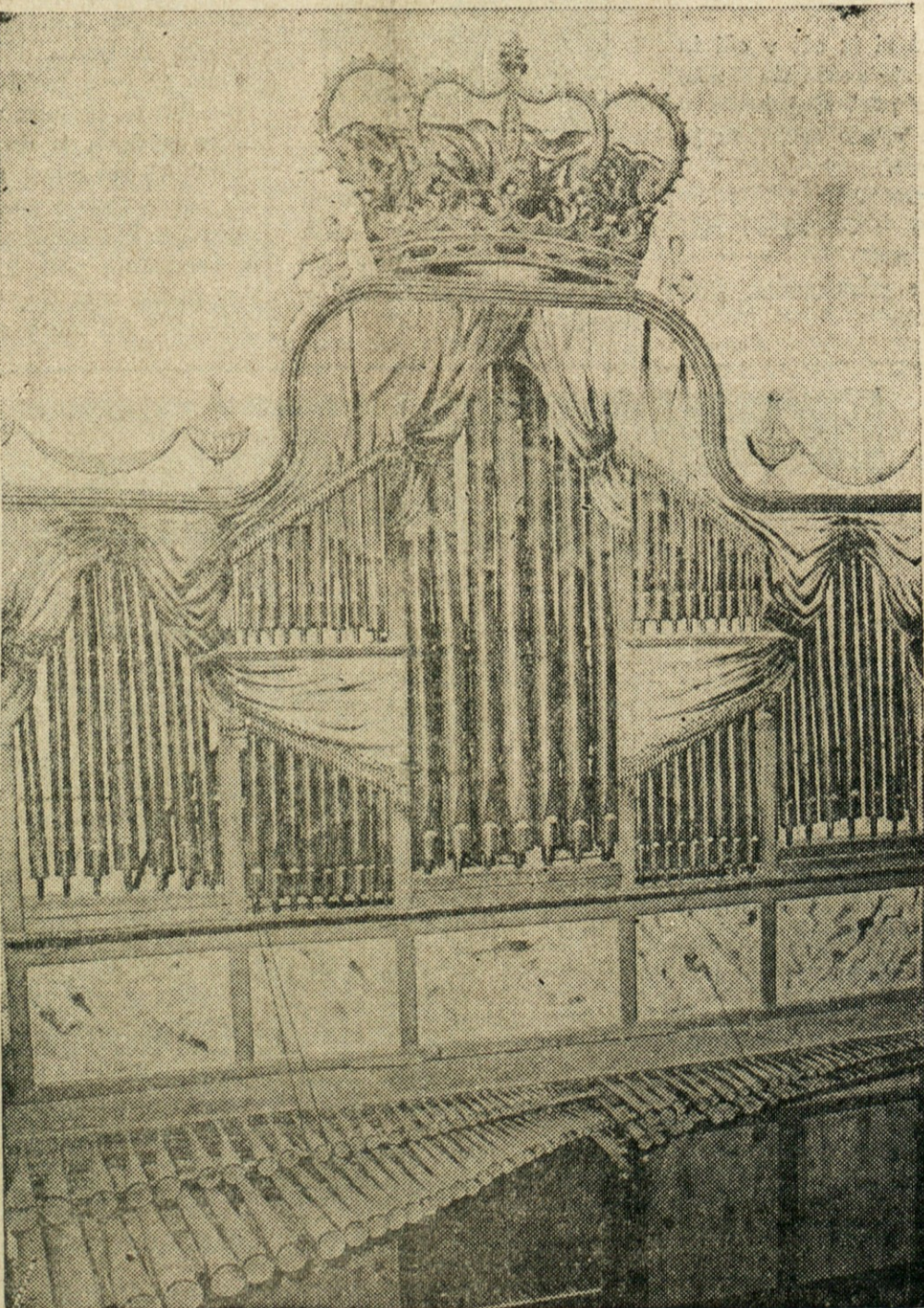
Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

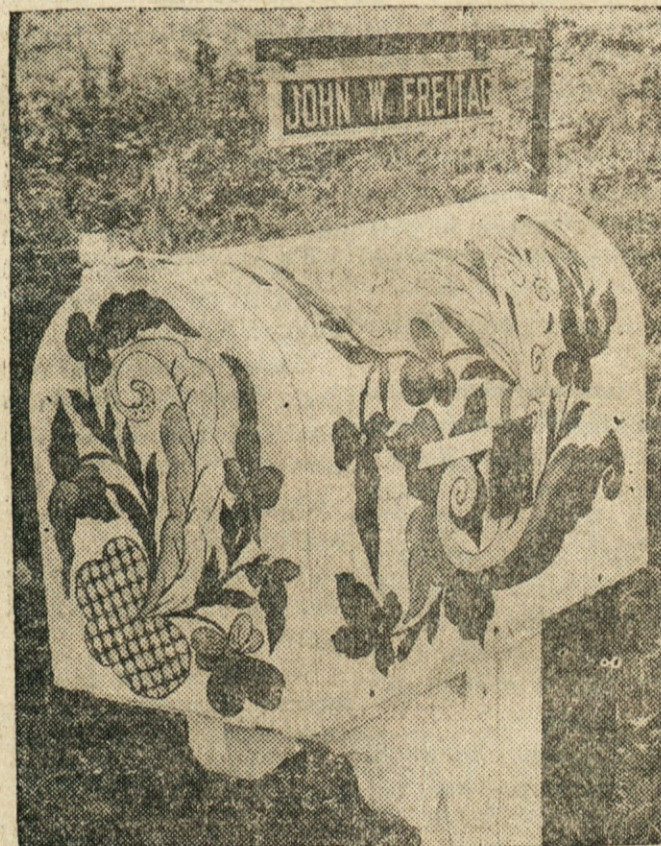
HEnderson 1-0628

EUCLID POULTRY
V zalogi imamo vedno očistene piščance, na kosc zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!
HOWARD BAKER
649 EAST 185 STREET, EUCLID KE 1-8187

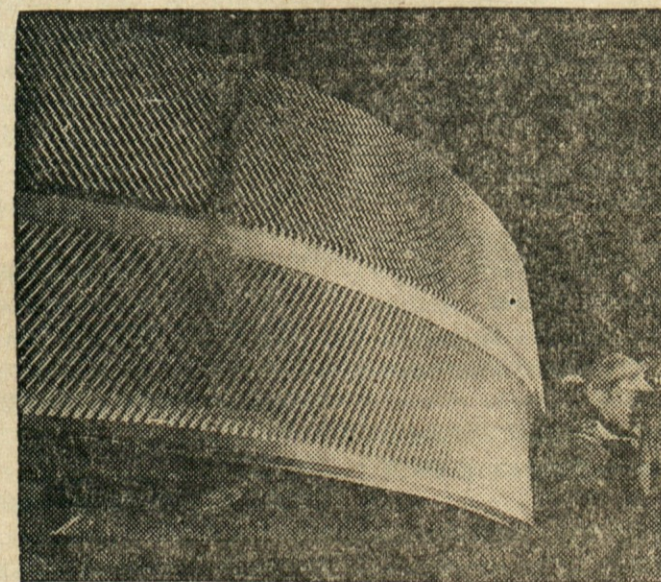
Whether rain, sleet, snow, or gloom of bills prevent you from depositing until the tenth, you still earn interest from the first.
Cleveland Trust

BAMBUSOVE ORGLE — P. Diego Cera je zgradil v Las Pinas na Filipinih v svoji cerkvi leta 1821 orgle iz bambusa. Kljub starosti so ostale te še vedno cele in trdne, pa tudi uporabne. Slika kaže cerkveni kor z orglami.

STARA UMETNOST — Poštni predal v New Glarusu, Wis., kaže stare norveške umetniške motive, ki so kar močno podobni moderni "cvetlični" umetnosti.

ZOBE POPRAVLJA — Delavec na sliki pregleduje in popravlja zobe na glavem pogonskem kolesu nove potniške ladje "Queen Elizabeth 2". Ladja je stala 72 milijonov dolarjev. V New York bo priplula enkrat v prihodnjem januarju.

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

R. N.'s and L.P.N.'s NURSES' AIDES

All shifts Apply all week

Americana Nursing Center

200 W. Martin Naperville, Ill. 355-4111

(1)

HOUSEHOLD HELP

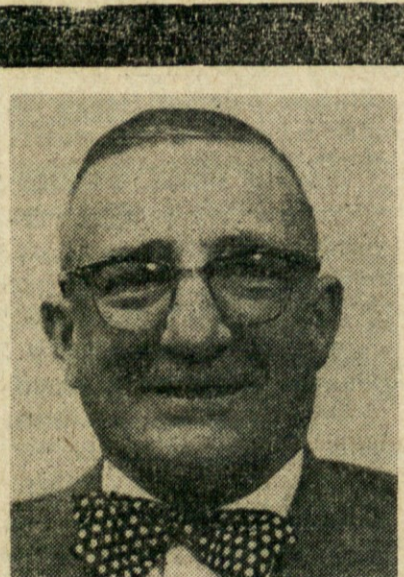
CHILD CARE — Young Married Woman, would like older woman to sit in my home. 5 da. wk. For 7 wk. old child. DA 8-8177

(2)

CLEANING WOMAN — 1 day wk. Perm. Willing worker. Downers Grove 964-0533

BUSINESS OPPORTUNITY

SMALL BUSINESS FOR SALE Dry Cleaning & Launderette Ideal for couple near Northwest University. Call DA 8-3391 or Write Mrs. S. Wegerson 918 Noyes St. Evanston, Illinois.

V blag spomin

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA SOPROGA IN OČETA

James Terlep

ki je izročil Bogu blago dušo dne 2. januarja 1968

Eno leto je že minilo, odkar si nas zapustil Ti. Smrt Ti vzela je življenje, končano Tvoje je trpljenje.

Zdaj prosim tam za nas Boga, da kadar nas pokliče tja, bi vsi se skupaj veselili v srečni večnosti.

Zalujoci:

ANNA TERLEP, soproga WILLIAM TERLEP, sin ANNA, HELEN, DOROTHY, hčere

Peoria, Ill. 2. januarja 1969